

hold, som er til Stede dernede, og som vedbliver at eksistere Aar efter Aar, kan Rigsdagen ikke godt være bekendt at lade eksistere ret længe endnu. Det er ikke til Ære for Rigsdagen, at man ikke kan tage sig sammen til at ordne disse Forhold, saaledes at Beboerne i de paagældende Egne ved, hvad de har at rette sig efter i Fremtiden. Det er uudholdeligt for dem, at de snart har Udløb det ene og snart det andet Sted, at snart er Udløbet for stort, og snart er det for lille. At det har højst uheldige Virkninger, kan man sige sig selv, og jeg vilde ønske og haabe, at man snart maa kunne naa til et Resultat med Hensyn til, hvorledes Ordningen skal være i Fremtiden. For Tiden behandles der i det andet Ting et Forslag, som det forhaabentlig vil lykkes at føre igennem ogsaa her i dette høje Ting.

Hvad angaar selve Forslagene om de to Havne og Molen ved Løkken, har jeg ikke meget at tilføje. Jeg har allerede udtalt, at jeg for mit Vedkommende fandt dem ret vel begrundede, og at jeg i det hele og store kan slutte mig til Forslaget, som det foreligger. Havnene kommer til at ligge paa saadanne Punkter, at de vil kunne gøre den størst mulige Nytte for Fiskerne, og det er Hovedsagen. Naar der er sagt, at den sidste Vestkysthavnekommission, Kommissionen af 1914, ikke syntes stærkt at have anbefalet dette Anlæg, mener jeg, at det er forkert. Der blev stillet Kommissionen det udtrykkelige Spørgsmaal, om den ansaa det for forsvarligt at gaa til dette Anlæg, og den svarede klart og koncist, at den mente, det var fuldt ud forsvarligt. Kommissionen skriver, at alene af Hensyn til Fiskerne vil det fuldt ud kunne forsvares at gaa til Anlæg af disse Havne, og det er det, der er Hovedsagen, men den gør endvidere opmærksom paa, at Havnene, som de kommer til at ligge, nemlig ved Alfavej paa Skibenes Rejser i Kattegat, Skagerak og Østersøen, vil ligge heldigt, saa at de vil kunne faa Betydning ogsaa for Handelsskibes Anløbning af disse Pladser. Desuden, skriver Kommissionen, vil de kunne faa Betydning i visse Tilfælde som Nødhavne og som Støttepunkter for vort Redningsvæsen. Saa jeg synes, Kommissionens Udtalelser om Nyttens og Forsvarligheden af dem er rene og klare. Der er intet udenom, og den Omstændighed, at man har fundet to Pladser, som foruden at ligge centralt og godt for Fiskeriet ogsaa ligger saaledes, at de kan benyttes paa anden Maade og f. Eks. ogsaa være til Nytte for vor Forbindelse med Norge

og i den Henseende have store Udviklingsmuligheder, gør, at man kan være glad ved at gaa med til disse Havneanlæg, særlig naar man samtidig møder med Projekter, der er langt billigere, end hvad man hidtil har turdet haabe paa at kunne bygge Vestkysthavne paa disse Pladser for. Der har tidligere under Forhandlingerne været nævnt, at vi har haft Forslag fremme, der endogsaa har krævet 17 Mill. til en Havn ved Hirtshals. Jeg synes, at der derfor er al mulig Grund til med Tryghed i Dag at gaa til Anlæg af de Havne, der her er Tale om. Vi har jo nogen Erfaring for Bygning af Havne paa Vestkysten, om ikke just af Havne, saa for Anlæg af Moler. Vi har saaledes Hirtshalsmolen, som har staaet i en lang Aarrække og har staaet godt, og som ikke har været kostbar. Vi har Molerne ved Vorupør og Hanstholm, som allerede har staaet i nogle Aar, og som ogsaa har staaet udmærket godt. Det viser, at der kan bygges paa Vestkysten og bygges saaledes, at man har Haab om, at det kan blive staaende. Jeg kan derfor kun glæde mig over, at vi er naaet til at faa et saadant Forslag frem, og jeg haaber, at det ogsaa snart maa lykkes os at faa begyndt at arbejde paa disse Anlæg.

I Lovforslaget stilles der ogsaa Forslag om at bemyndige Ministeren til at ekspropriere Arealer ved de Havne, der skal anlægges. Det finder jeg saare fornuftigt, og jeg haaber ogsaa, at det skal kunne give nogle Penge til Dækning af de store Udgifter ved Anlægene. Jeg kan ikke lade være med at tænke paa, at hvis man i sin Tid, da man byggede Havnen ved Esbjerg, havde været saa forudseende at ekspropriere store Arealer dernede, vilde det have kunnet give Skillinger i Massevis til Staten, og da vilde vi have haft store Muligheder for at kunne faa de Udgifter dækket, som vi senere har haft dernede. Det forspildte vi. Det glæder mig, at man i hvert Fald nu søger at raade Bod derpaa andre Steder, hvor man gaar til lignende Anlæg.

I det andet høje Ting har man drøftet, hvilke af Anlægene der først skulde begyndes paa. Jeg skal ikke komme ind paa at kræve enten det ene eller det andet Anlæg paa-begyndt først eller tilendebragt først. Jeg føler mig fuldkommen tilfredsstillet ved den Udgang, Forhandlingerne har faaet i det andet høje Ting, idet det endte med, at Ordføreren for Folketingsudvalget under Sagens tredie Behandling udtalte, at man stillede Ministeren ganske frit. Naar Forslaget var vedtaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger for os, kunde Ministeren